

ÁGH ISTVÁN

Varázslat karácsonyfára

*Burkolózz barna kabátba,
de ha hó jön, vedd föl a zöldet,
öltözködj havazásba,
a havak, mint fára ömölnek,
nem kopász ágra,
de karácsonyfára,
csöndíts, lehelj rám örökzöldet!*

*Legyél egy pillanatra, mint a fa
mozdulatlan, aztán egy kedves
mozdulattal indulj el kedves,
mintha gyökered lábad volna,
mintha a lábad földanolna
az első emelethez.*

*Karácsony este van. Manók
és mókusok csöngettyűznek
ezüst dióval.
Te itt állsz álmaid között
díszítve aranyozott útravalóval.
Jagellók kivénhedt jegenyéihez,
Dubrovnik cédrus-illatába menjünk,
vagy a Keleti-pályaudvar langyos
forralt borával legyünk együtt?*

*Karácsony este, másnapi,
másnap másnapja ez az élet,
fölnyitom szememet, foszló
díszeid között mégis csak engem nézlek,
meg azt, hogyan hullik belőled,
belőlem, ami szép volt.
Vízkereszt nem csordít ereszt,
jéghegy az égbolt.*

*Nincs erdő nélküled,
nélkülünk nincs Magyarország,
túleveleid illegesd,
injekciózd az ország sorsát
valami szépre, ami nincs,
burkolózz barna gyümölcsbe,
de ha hó lesz, vedd föl a zöldet,
öltözködj havazásba,
lehelj rám örökzöldet.*

Után

*Előző napok hordalékán
hány pünkösdi király!
tetteit követi kézmosás,
szemén közöny, aszály,
lelke kiszárad, mint zománc
cégtábla oly kopott,
fekhelye olcsó, mosolya,
csókja reménytelen,
hitehagyott és ostoba,
mártusza csupa szenny,
utálatos bocsánatos ...*

Bogorodica Umilenie

*Átölelek Boldogságos
karbeli kisiaddal
arany szúpattanásos kereted
halálig börtönöm lehetne
kedvesebb keretlegényem
mint ez a mindennapiságom
Bogorodica Umilenie*

átadlak valaki másnak
Tessék Dicsesen dicsértessék
itt a három kéz
emlőkehely
popsicsésze
lentről öleli anyja nyakát
mint a keresztrefeszítettek
lóg alá a kisjézus
Krisztus küldte ezt a Fényes Krisztus
a gyomorhajos, láthatárig beteg
a félveséjű borostás-bánatos
fogadd el tőle gyerekkorát és édesanyját

